

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

35. Fornåsa kyrka, Bobergs hd.

Pl. XII. Fig. 3.

Litteratur: L. 1685; W. 99; P. A. Säve, *ATS* I, s. 130; *Reseber.* 1861, s. 129, teckning; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 146; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 2, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 53, techn. pl. IX.

Broocman och P. A. Säve angiva runstenen ligga framför sakristidörren. Den är nu flyttad till Östergötlands museum i Linköping.

Runstenen utgöres av en slät, fyrkantig kalkhäll med inskrift kring tre kanter, den fjärde kanten är avslagen. Den trubbiga vinkeln mellan inskriftens rader visar, att det är stenens smalare ända, som är i behåll, varemot den avslagna sannolikt varit betydligt bredare. Längden är 92 cm, bredden upptill 50 cm, nedtill 42 cm. Runorna, som bestå av kilformiga streck, äro 5 cm höga.

3. Ög. 35. Fornåsa.

Vid inskriftens återgivande sättas genom äldre läsningar betygade runor inom [], gissade återgivas med mager stil.

Runorna hava alltså varit följande, av vilka **o** har formen **ᄛ, n ᄛ, a ᄛ, æ ᄛ, t ᄛ, g ᄛ** och **v** i **gævi** ett **ᄚ** med prick mellan stav och kännestreck och mellan båda kännestrecken:

— [bipeom · uara · patær nostær ha · ns · sial · til · ro · ok · til · naþa :+:] ok · rapborh[ar·] sial:+:

gub · gævi · þera · sial · himiriki

Enligt Söderwall *Ordbok* är *pater noster* i fsv. fem., enligt prof. Löffler, emedan ordet 'bön' underförstås, och **uara** alltså ack. sing. fem. Motsvarande **rapborh[a]r** anför Lundgren, *Personnamn: Radhborgh Ragwaldsdotter* SRP. n. 1160 (1375), *Radburgis* SD. II, 151 (1293), *Radborgis* 348 abbedissa i Sko.

Översättning: Bedjom vårt fadervår till ro och hugnad för hans själ och för Radborgs själ. Gud give deras själ himmelriket!